

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๘๑-๔๘๒/๒๕๕๑

นายจ้างมีคำสั่งปรับค่าจ้างแก่ลูกจ้างรายวันเช้าใหม่และระบุให้ลูกจ้างรายวันที่เข้าทำงานใหม่มีสิทธิได้รับเบี้ยเลี้ยงประจำวัน วันละ ๑๐ บาท โดยรวมวันหยุดประจำสัปดาห์ด้วย กรณีที่ลูกจ้างมาทำงานไม่ครบจำนวนวันทำงานในงวดการทำงานจะได้รับเบี้ยเลี้ยงเท่ากับจำนวนวันที่มาทำงานจริงเท่านั้น เว้นแต่กรณีป่วยเนื่องจากการทำงาน การลาป่วยที่มีใบรับรองแพทย์และการลาพักร้อน ดังนี้ การจ่ายเบี้ยเลี้ยงประจำวัน วันละ ๑๐ บาท เป็นการจ่ายแก่ลูกจ้างรายวันทุกวันที่มาทำงาน จึงเป็นการจ่ายเพื่อตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติ จึงเป็นค่าจ้างตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๕ ที่ต้องนำมาคำนวณเป็นเงินสมทบกองทุนประกันสังคม และเป็นค่าจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๕ ที่ต้องนำมาคำนวณเป็นเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนต่อไป ส่วนการจ่ายเบี้ยเลี้ยงเพิ่มกรณีมาทำงานครบงวดการทำงานโดยได้รับเพิ่มในส่วนของวันหยุดประจำสัปดาห์ หากทำงานไม่ครบจำนวนวันก็จะไม่ได้รับการจ่ายเบี้ยเลี้ยงส่วนนี้จึงไม่ใช่เป็นการจ่ายเพื่อตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติ แต่เป็นการจ่ายเพื่อจูงใจให้พนักงานรายวันขยันมาทำงานทุกวัน จึงไม่ใช่ค่าจ้าง

จาก คำพิพากษาศาลฎีกาคดีแรงงานที่สำคัญ โดย ศาสตราจารย์เกษมสันต์ วิลาวรรณ